U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně **R. P.**, zastoupené Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, 160 00 Praha 6, proti žalovanému **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1, zastoupenému Mgr. Tomášem Zlesákem, advokátem se sídlem Revoluční 3, 110 00 Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 10. 2009, č. j. MHMP 708320/2009, ze dne 23. 10. 2009, č. j. MHMP 719458/2009, a ze dne 26. 10. 2009, č. j. MHMP 719440/2009, o námitce podjatosti soudců senátu 4 Ads Nejvyššího správního soudu JUDr. Dagmar Nygrínové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally,

takto:

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Dagmar Nygrínová, JUDr. Marie Turková a JUDr. Jiří Palla **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 Ads 110/2011.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 10. 3. 2011, č. j. 4 Ad 37/2010 - 114, zamítl žalobu proti v záhlaví označeným rozhodnutím žalovaného. Proti citovanému rozsudku podala žalobkyně dne 29. 4. 2011 kasační stížnost, kterou doplnila dne 8. 6. 2011. Následně dne 29. 7. 2011 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Po zaslání informace o řízení probíhajícím u Nejvyššího správního soudu a o složení senátu ze dne 1. 8. 2011, č. j. 4 Ads 110/2011 - 155, žalobkyně podáním doručeným zdejšímu soudu dne 8. 8. 2011 uplatnila námitku podjatosti vůči všem soudcům senátu 4 Ads Nejvyššího správního soudu z důvodu, že *„opakovaně rozhodují o věcech následujících po dosud nevyřešených věcech předcházejících.“*

Soudci senátu 4 Ads Nejvyššího správního soudu podali dne 16. 8. 2011 vyjádření k námitce podjatosti vznesené stěžovatelkou (na č. l. 166 soudního spisu), v němž uvedli, že nemají žádný vztah k projednávané věci, k účastníkům ani jejich zástupcům, a že jim nejsou známy žádné okolnosti, které by je vylučovaly z projednání a rozhodování předmětné věci.

Podle prvého odstavce ustanovení § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s."), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy).

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 -16, dostupné na www.nssoud.cz).

Žalobkyně námitku podjatosti soudců senátu 4 Ads Nejvyššího správního soudu založila na skutečnosti, že uvedení soudci opakovaně rozhodují o věcech následujících po dosud nevyřešených věcech předcházejících.

Nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce v daném případě, objektivní naproti tomu svědčí o tom, že soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti v tomto ohledu. V dané věci bylo subjektivní stanovisko žalobkyně skutečně podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud podjatostí soudců JUDr. Dagmar Nygrínové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally zabýval. Subjektivní náhled jmenovaných soudců, jak vyplývá z jejich vyjádření, svědčí o tom, že se za podjaté v souzené věci nepovažují.

Z hlediska objektivního má při posuzování námitky podjatosti v této věci klíčový význam ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., věta třetí, podle níž *důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*. Uvedená námitka žalobkyně nemůže být shledána důvodnou, neboť okolnosti spočívající v postupu a rozhodování soudců senátu 4 Ads Nejvyššího správního soudu ve věcech žalobkyně vedených u zdejšího soudu nemohou být důvodem pro jejich vyloučení. Jak Nejvyšší správní soud poznamenal v usnesení ze dne 22. 7. 2009,

č. j. Nao 48/2009-162, dostupném na www.nssoud.cz, „[d]*řívější rozhodování soudců, které se autoritativně vyslovilo k právům a povinnostem žalobkyně, nezpůsobuje jejich podjatost, jakkoli mohlo být pro žalobkyni nepříznivé. Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost, a nesouhlas žalobkyně s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), event. ústavní stížnost, nikoli námitka podjatosti*“. Z těchto důvodů nemůže tvrzení stěžovatelky, že soudci senátu 4 Ads Nejvyššího správního soudu rozhodují opakovaně ve věcech stěžovatelky následujících po dosud nevyřešených věcech, založit jakékoliv pochybnosti o jejich nepodjatosti. Z ustanovení § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s. totiž vyplývá, že okolnosti spočívající v procesním postupu jmenovaných soudců v jiných věcech nemohou být důvodem pro jejich vyloučení.

Nejvyšší správní soud dále zkoumal poměr jmenovaných soudců k projednávané věci. Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům - kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů - mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů ze spisového materiálu nebyl zjištěn. Nelze dovodit, že by soudci senátu 4 Ads Nejvyššího správního soudu stěžovatelku jakýmkoliv způsobem znevýhodňovali či poškozovali. Ani sami soudci tohoto senátu si nejsou vědomi přímého poměru k věci nebo k účastníkovi, jak vyplývá z jejich vyjádření k námitce podjatosti. Jmenovaní soudci výslovně uvádí, že k projednávané věci ani k účastníkům žádný osobní vztah nemají a nejsou jim známy žádné okolnosti, které by je z projednávání a rozhodnutí věci vylučovaly. Nepodíleli se rovněž na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu ani v předchozím soudním řízení.

Vzhledem k tomu, že uvedené skutečnosti nemohou být ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti žalobkyně netvrdí, rozhodl Nejvyšší správní soud, že soudci senátu 4 Ads Nejvyššího správního soudu JUDr. Dagmar Nygrínová, JUDr. Marie Turková a JUDr. Jiří Palla nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2011

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu